

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ В 1939 РОКУ.

Рік видання XIII
№ 151 (1631).

ВІВТОРОК, 19 грудня 1972 р.

Ціна 2 коп.

ОРДЕН ДРУЖБИ НАРОДІВ

На відзнаку 50-річчя утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік Президія Верховної Ради СРСР встановила орден Дружби народів для нагородження за великі заслуги у зміцненні дружби і братерського співробітництва соціалістичних націй і народностей, за значний вклад в економічний, соціально-політичний і культурний розвиток Союзу РСР і союзних республік.

Статут і опис ордена Дружби народів публікуються в центральних, республіканських і обласних газетах.

(ТАРС).

ПРО ВСЕСОЮЗНІ КОМСОМОЛЬСЬКІ ЗБОРИ

**„Ударною працею
і відмінним навчанням
ознаменуємо вирішальний
рік п'ятирічки“**

Бюро ЦК ВЛКСМ прийняло постанову про проведення з 25 по 28 грудня 1972 року в усіх первинних комсомольських організаціях Всесоюзних комсомольських зборів з порядком денним «Ударною працею і відмінним навчанням ознаменуємо вирішальний рік п'ятирічки».

На Всесоюзних комсомольських зборах будуть обговорені завдання кожної первинної комсомольської організації, які випливають з документів урочистого засідання Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу, Верховної Ради СРСР і Верховної Ради РРФСР на ознаменування 50-річчя СРСР.

У постанові підкреслюється, що комсомольські організації промисловості, будов, транспорту, колгоспів і радгоспів, науково-дослідних організацій і конструкторських бюро, торгівлі і сфери обслуговування повинні розробити конкретні заходи по розгортанню бойового соціалістичного змагання серед комсомольців і молоді, взяти соціалістичні зобов'язання на 1973 р. — вирішальний рік дев'ятого п'ятиріччя.

У комсомольських організаціях навчальних закладів визначити на комсомольських зборах конкретні завдання учнів і студентів у боротьбі за глибокі й міцні знання, підвищення ідейно-політичного рівня, активну участь у науково-технічній творчості і суспільно корисній праці.

Збори повинні бути відкритими, проходити в обстановці діловитості і високої вимогливості, критичного ставлення до недоліків.

Бюро ЦК ВЛКСМ зобов'язало ЦК ЛКСМ союзних республік, крайкоми, обкоми, окружки, міськкоми, райкоми комсомолу забезпечити проведення комсомольських зборів на високому організаційно-політичному рівні.

Всесоюзні комсомольські збори повинні послужити дальшому організаційно-політичному зміцненню кожної первинної організації ВЛКСМ, сприяти успішному проведенню всесоюзного фестивалю радянської молоді, розвитку трудової і громадсько-політичної активності юнаків і дівчат, вихованню їх в дусі радянського патріотизму і пролетарського інтернаціоналізму, мобілізації всієї радянської молоді на виконання рішень XXIV з'їзду КПРС.

ЦК ВЛКСМ висловив тверду впевненість у тому, що Всесоюзні комсомольські збори з новою силою продемонструють монолітну згуртованість комсомольців, радянської молоді навколо рідної Комуністичної партії, її ленінського Центрального Комітету. Комсомольці, всі радянські юнаки й дівчата, боручи участь у всенародному русі за втілення в життя рішень історичного XXIV з'їзду КПРС, ознаменують 1973 рік — вирішальний рік п'ятирічки — новими трудовими перемогами і успіхами в навчанні.

ПОСТАМЕНТ ШАНИ «МК»

Ольга Гусар, майстер м'яшного доїння комсомольсько-молодіжної бригади колгоспу «Шлях Леніна» Онуфрівського району.

На початку року члени колективу дали слово: надіти від кожної корови 3150 кілограмів молока. Дівчата дотримали його. Ще вищих рубежів досягла комсомолка Ольга Гусар. На два тижні раніше від наміченого строку вона рапортує: соціалістичне зобов'язання виконала. На кожну корову наділо 3300 кілограмів молока.

Включившись у Всесоюзне соціалістичне змагання тваринників, Ольга Гусар зобов'язалася у першому півріччі наступного року надіти від кожної закріпленої за нею корови по 1800 кілограмів молока. Вона викликала на змагання комсомолку Надію Костюченко.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

ВОНИ ДОТРИМАЛИ СЛОВА

Нині на фермах області переглядають виробничі зобов'язання, беруть підвищені, вишукують резерви підвищення продуктивності громадського тваринництва. Потереду в соціалістичному змаганні на честь 50-річчя СРСР за успішне завершення планів другого року п'ятиріччя — молоді доярки-трітисятнички. Сьогодні ми знайомимо з їх іменами.

Ось ті, хто одержав від кожної із закріплених корів понад 3000 кілограмів молока:

НА ЧЕТВЕРТУ ТИСЯЧУ

Марія Дзіна — колгосп імені Чапаєва Добровеличківського району — 3690 кг.
Надія Говорун — колгосп імені Ульянова Голованівського району — 3887 кг.
Валентина Книжник — колгосп імені Орджонікідзе Новгородківського району — 3826 кг.

Галина Цигун — колгосп імені Ульянова Голованівського району — 3808 кг.
Марія Панченко — колгосп імені Чапаєва Добровеличківського району — 3744 кг.
Валентина Гапеева — колгосп імені Чапаєва Новомиргородського району — 3743 кг.
Катерина Косюг — колгосп імені XXII з'їзду КПРС Добровеличківського району — 3686 кг.

Віра Журавльова — колгосп імені Орджонікідзе Новгородківського району — 3464 кг.

Лідія Коновал — колгосп імені Ульянова Ульянівського району — 3464 кг.
Валентина Парахонько — колгосп імені Шевченка Голованівського району — 3434 кг.
Віра Ліханова — центральний відділок Кіровоградської обласної наукової сільськогосподарської дослідної станції — 3400 кг.

Варвара Пахомова — колгосп «Перше травня» Маловисківського району — 3378 кг.
Галина Савченко — колгосп «Мир» Гайворонського району — 3350 кг.
Марія Мірошниченко — колгосп «Перше травня» Маловисківського району — 3332 кг.

Лідія Ховрящун — колгосп «Перше травня» Маловисківського району — 3316 кг.
Галина Ємельянцева — колгосп імені Калініна Добровеличківського району — 3260 кг.

Катерина Пономаренко — колгосп імені Чапаєва Добровеличківського району — 3240 кг.

Надія Баланик — колгосп імені Ульянова Голованівського району — 3215 кг.
Віра Каплун — центральний відділок Кіровоградської обласної наукової сільськогосподарської дослідної станції — 3160 кг.

Олена Дубограй — колгосп імені Ватутіна Вільшанського району — 3120 кг.
Надія Москаленко — колгосп імені Леніна Долинського району — 3083 кг.
Олександра Бабенко — колгосп імені Суворова Бобринецького району — 3082 кг.
Валентина Жук — колгосп «Путь Ильича» Знаменського району — 3050 кг.

Любов Бублик — колгосп «Шлях до комунізму» Добровеличківського району — 3031 кг.
Олена Бочкарьова — радгосп «Червоний землероб» Бобринецького району — 3026 кг.

РЕЗЕРВИ РЕМОНТИ КІВ

Контрольний ремонт десяти двигунів СМД-13, за який приймалися мотороремонтники, — складна і відповідальна справа. Рівно тому комсомольці і молоді обласники тут їм рекламують. На відкритих комсомольських зборах вирішували довести високої якості ремонту, забезпечити перевиконання річного плану, на честь 50-річчя СРСР відремонтувати додатково понад сто двигунів.

Значний вклад у досягнення успіхів вклали раціоналізатори, яких очолює інженер-технолог С. П. Чередишніков. Було сконструйовано нову млинку машину МЛРЗ, що значно відрізняється від старої: виготовлення її коштує в 5 разів дешевше, а продуктивність в 13 разів вища. Лише економія електричної енергії від використання машини становить 1 тисячу карбованців за рік.

Більшість молодих виробничників розпочали здавати продукцію з першого пред'явлення. Тож результати не забараняли. За третій квартал відремонтували 445 двигунів, і відправили їх колгоспам і радгоспам на 118 штук більше, ніж намічалася планам. Щодня ремонтуємо зараз 10—11 двигунів, при плані 7.

Ми горді тим, що внесли свій вклад в успіх колективу — напередодні свята наш завод нагороджено Ювілейним Почесним Знаком ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР та ВЦРПС.

М. ТЮТЮНИК,
майстер Кіровоградського
ремзаводу
«Сільгосптехніка».

ЗМІНА ЗА ЗМІНОЮ

На ударній комсомольській будові Побузького нікелевого заводу поруч із довідченими будівельниками трудяться учні професійно-технічних училищ області.

Всього тих, хто приїхав на ударну комсомольську будову за направленням обкому комсомолу — 195 чоловік, з п'яти професійно-технічних училищ області. Щоранку, перед початком роботи на загальній лінії оглядалися підсумки минулого робочого дня з врученням перехідного Червоного прапора за 1-е місце, Червоних вимпелів — за друге і третє.

Кілька днів тому були підбиті остаточні підсумки. В соціалістичному змаганні перемогу одержали учні Кіровоградського ПТУ № 2 (ім вручено Червоної прапор), Ульянівського ПТУ, № 11, та Знаменського ПТУ № 3 (вручено Червоні вимпели за друге та третє місце).

С. МЕЩЕРЯКОВ,
начальник штабу комсомольської будови ПНЗ.

На фото: майстер виробничого навчання Кіровоградського МПТУ № 2 В. І. Ковальчук (справа) пояснює завдання учням — Б. Вороні, П. Кузьмичу, В. Качуренку.

ОДИН З ВАЖЛИВИХ НАПРЯМКІВ РОБУ В ТВАРИННИЦТВІ — ВДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ РОБОЧОГО МІСЦЯ. ВПРОВАДЖЕННЯ ЙОГО ВЕДЕ ДО ЗНАЧНОЇ ЕКОНОМІЇ ЧАСУ.

2. ЧИ ПОТРИБЕН ГОДИННИК КОРМОВОЗУ?

МАСОВІ спостереження на молочно-товарних фермах колгоспу «Дружба» Знамянського району та інших господарств області показують, що гуг дуже

багато простоїв. У доярок і скотарів — 8—10, у трактористів — 16—17 відсотків часу зміни. Причини простоїв — різноманітні. Тракторист, наприклад, простое, очікуючи, доки навантажать причеп, скотар, доярки чекають, коли роздадуть корми і можна буде прив'язувати та доїти корів.

Звичайно, на фермах найбільш резервний час у організації годівлі худоби. Вирішальне значення має принцип поточності, тобто доставка кормів від місця зберігання чи переробки, а зелених — прямо з поля в годівниці без проміжних перевалок.

В цьому ж колгоспі на молочно-товарній фермі третього відділку зелену масу з-під комбайнів доставляють на ферму тракторним причепом, скидають на кормовому майданчику, а скотарі вилами навантажували її на вози, в тамбурах корівників вручну розвантажували, потім доярки вручну підносили зелену масу в стаціонарний кормороздавач ТВК-80, а в корівнику № 3, де є центральний кормовий проїзд, вилами розносили по годівницях!

Таким чином, поки корм дійде до тварини, його перекладають 3—4 рази. За такої організації праці тваринники непродуктивно витрачають робочий час, перевантажуючи на одну корову за місяць понад 6 тонн кормів.

Щоб ліквідувати ці недоліки, правління колгоспу придбало 2 тракторні кормороздавачі — ПТУ-ЮК. Їх використовують в господарстві для перевезення і роздавання силосу, подрібненої зеленої маси, сіна, жому, цукрових буряків у теплиці приміщеннях з центральним кормовим проходом.

При застосуванні кормороздавача відпала потреба в кінних підводах, скоротилася кількість перевалок кормів, полегшилася праця доярок. Було виявлено триох скотарів. Протягом року затрати праці скоротилися на 1095 людино-днів, зекономлено 4320 карбованців.

ДУЖЕ багато часу витрачається на одержання і підготовку до згодовування концентрованих кормів. Краще, коли запас кормів розміщують у тому ж приміщенні, де і згодовують. А якщо доводиться їх підвозити, треба, щоб сдержував і підвозив концентрати для всього псгодів'я приміщення кормово. Нікуди не годиться, коли всі доярки і телятничі одночасно ходять за концентратами і простояють у чергах. Ця несправильна практика застосовувалася на другій молочно-товарній фермі відділку № 3: Доярка сама одержувала концентровані корми, готувала пійло, розносила по годівницях. На одержання, доставку, приготування концентрованих кормів вона щодня затратила більше тридцяти хвилин.

Підготовку і роздачу концентрованих кормів краще проводити централізовано. Так, у колгоспі «Путь Ильича» Знамянського району пійло розвозять бочкою, яка змонтована на шасі тракторного причепа. В бочку з водою завантажують концентрати, згідно складеного зоотехніком раціону. За допомогою електродвигуна в рух приводиться вмонтований в бочку шнек, який рівномірно розмішує концентрати. Приготовлене таким чином пійло розливають в спеціальні чани, з яких кожна доярка роздає його тваринам. Таке удосконалення організації робочого місця значно полегшило працю доярок.

У ЗГАДАНОМУ колгоспі «Дружба» і багатьох інших колгоспах на молочно-товарних фермах поширене, так зване, змішане доїння, коли доярка одночасно доїть корів апаратами і вручну. Так, майстри машинного доїння О. Жилко, С. Смирнова доїли вручну 47—34 відсотків закріплених за ними корів. При такій організації праці у доярок мало часу лишилося для спостереження за роботою апарату. Апараті перетримують на вим'ї, корови звикають до повільної віддачі молока, в них розладнюються умовні рефлекси, виникають мастити. Поступово такі корови стають непродуктивними для машинного доїння.

Змішане доїння здебільшого там, де на фермі немає потрібної кількості апаратів. За дояркою закріплюється 1—2 апарати, а молодь, яка приходить на ферму, після закінчення курсів майстрів машинного доїння, здатна працювати з 3—4 апаратами.

Тому необхідно за дояркою закріплювати 3—4 доїльні апарати. При цьому потрібно звертати особливу увагу на техніку доїння. Спочатку доярка підготовляє першу корову і ставить під неї перший апарат. Потім готує третю корову і ставить під неї другий апарат, потім — третій під п'яту корову, і так далі через одну корову. Поставили всі апарати, доярка підготовляє другу корову, знімає апарат з першої корови, перекладає кришку на запасне відро, уже поставлене до другої корови, і ставить апарат під другу корову. Всюди за цим доярка вносить молоко від першої корови в прохід і вливає в підійник.

Слід відмітити, що при використанні молокопровода робота буде значно спрощена і полегшена. Вибільшне відро доярка переносить до четвертої корови. Далі їде підготовка четвертої корови, знімається апарат з третьої корови і ставиться під четверту. Так само, як першої і третьої, доярка проводить доїння п'ятої корови і ставить апарат під шосту і т. д. Якщо ж з якихось причин у групі буде кілька корів, які треба доїти вручну, ця робота має виконуватися до або після машинного доїння.

Використання 3—4 апаратів полегшить працю майстра машинного доїння, звільнить його від ручної праці, більше часу лишисться на підготовку тварини до доїння, а також на машинний розділ корів і контролю за роботою апарату.

П. ПОНОМАРЕНКО, кандидат сільськогосподарських наук, **Д. СМАГЛЮК**, науковий співробітник Придніпровського відділення Українського філіалу НДІ праці.

СИНЯ ХУСТИНА

Редакція районного радіомовлення одержала подання парткому і правління колгоспу імені Дзержинського про занесення до Книги трудової слави радіогазети «Прапор Жовтня» ім'я Алли Ніколенко, переможниці соціалістичного змагання на честь північного ювілею Батьківщини.

— Де ж з нею зустрітись? Зарисовку треба зрешити, — запитав секретаря парткому колгоспу Григорія Івановича Скрипка.

— О-о-о! у тому полі, над балкою. Там ячмінь сіють. Дивіться трактора з білою кабіною. А з кабіни маччить синя хустина. То наша Алла.

Весняне сонце світило зрадливо. Вітер розгулював на полі, пронизував наскрізь, ніс безупинну велетенську жмару пилу. У кінці ниви дівчина зупинила машину. Легко зіскочила на пісок, дужою рукою поправила синю хустину. Посміхнулася. В очах барви стелу, щастя.

— Як сіється? — Не зовсім добре. То зверну тільки присушило. Але сіять треба, бо пізно буде. Якби не «Беларусь» — не знаю, як і сіяти. У найскладніших умовах ця машина не підведе. Вже котрий рік на ній працюю. Яку б роботу не виконувала, завжди мінчанам дякую, що таку універсальну машину зробили. Більше нікого не запитуйте. Треба поспішати. Зерно в землю просяється.

— Як сіється? — Не зовсім добре. То зверну тільки присушило. Але сіять треба, бо пізно буде. Якби не «Беларусь» — не знаю, як і сіяти. У найскладніших умовах ця машина не підведе. Вже котрий рік на ній працюю. Яку б роботу не виконувала, завжди мінчанам дякую, що таку універсальну машину зробили. Більше нікого не запитуйте. Треба поспішати. Зерно в землю просяється.

— Як сіється? — Не зовсім добре. То зверну тільки присушило. Але сіять треба, бо пізно буде. Якби не «Беларусь» — не знаю, як і сіяти. У найскладніших умовах ця машина не підведе. Вже котрий рік на ній працюю. Яку б роботу не виконувала, завжди мінчанам дякую, що таку універсальну машину зробили. Більше нікого не запитуйте. Треба поспішати. Зерно в землю просяється.

— Як сіється? — Не зовсім добре. То зверну тільки присушило. Але сіять треба, бо пізно буде. Якби не «Беларусь» — не знаю, як і сіяти. У найскладніших умовах ця машина не підведе. Вже котрий рік на ній працюю. Яку б роботу не виконувала, завжди мінчанам дякую, що таку універсальну машину зробили. Більше нікого не запитуйте. Треба поспішати. Зерно в землю просяється.

— Як сіється? — Не зовсім добре. То зверну тільки присушило. Але сіять треба, бо пізно буде. Якби не «Беларусь» — не знаю, як і сіяти. У найскладніших умовах ця машина не підведе. Вже котрий рік на ній працюю. Яку б роботу не виконувала, завжди мінчанам дякую, що таку універсальну машину зробили. Більше нікого не запитуйте. Треба поспішати. Зерно в землю просяється.

— Як сіється? — Не зовсім добре. То зверну тільки присушило. Але сіять треба, бо пізно буде. Якби не «Беларусь» — не знаю, як і сіяти. У найскладніших умовах ця машина не підведе. Вже котрий рік на ній працюю. Яку б роботу не виконувала, завжди мінчанам дякую, що таку універсальну машину зробили. Більше нікого не запитуйте. Треба поспішати. Зерно в землю просяється.

— Як сіється? — Не зовсім добре. То зверну тільки присушило. Але сіять треба, бо пізно буде. Якби не «Беларусь» — не знаю, як і сіяти. У найскладніших умовах ця машина не підведе. Вже котрий рік на ній працюю. Яку б роботу не виконувала, завжди мінчанам дякую, що таку універсальну машину зробили. Більше нікого не запитуйте. Треба поспішати. Зерно в землю просяється.

— Як сіється? — Не зовсім добре. То зверну тільки присушило. Але сіять треба, бо пізно буде. Якби не «Беларусь» — не знаю, як і сіяти. У найскладніших умовах ця машина не підведе. Вже котрий рік на ній працюю. Яку б роботу не виконувала, завжди мінчанам дякую, що таку універсальну машину зробили. Більше нікого не запитуйте. Треба поспішати. Зерно в землю просяється.

— Як сіється? — Не зовсім добре. То зверну тільки присушило. Але сіять треба, бо пізно буде. Якби не «Беларусь» — не знаю, як і сіяти. У найскладніших умовах ця машина не підведе. Вже котрий рік на ній працюю. Яку б роботу не виконувала, завжди мінчанам дякую, що таку універсальну машину зробили. Більше нікого не запитуйте. Треба поспішати. Зерно в землю просяється.

— Як сіється? — Не зовсім добре. То зверну тільки присушило. Але сіять треба, бо пізно буде. Якби не «Беларусь» — не знаю, як і сіяти. У найскладніших умовах ця машина не підведе. Вже котрий рік на ній працюю. Яку б роботу не виконувала, завжди мінчанам дякую, що таку універсальну машину зробили. Більше нікого не запитуйте. Треба поспішати. Зерно в землю просяється.

— Як сіється? — Не зовсім добре. То зверну тільки присушило. Але сіять треба, бо пізно буде. Якби не «Беларусь» — не знаю, як і сіяти. У найскладніших умовах ця машина не підведе. Вже котрий рік на ній працюю. Яку б роботу не виконувала, завжди мінчанам дякую, що таку універсальну машину зробили. Більше нікого не запитуйте. Треба поспішати. Зерно в землю просяється.

— Як сіється? — Не зовсім добре. То зверну тільки присушило. Але сіять треба, бо пізно буде. Якби не «Беларусь» — не знаю, як і сіяти. У найскладніших умовах ця машина не підведе. Вже котрий рік на ній працюю. Яку б роботу не виконувала, завжди мінчанам дякую, що таку універсальну машину зробили. Більше нікого не запитуйте. Треба поспішати. Зерно в землю просяється.

— Як сіється? — Не зовсім добре. То зверну тільки присушило. Але сіять треба, бо пізно буде. Якби не «Беларусь» — не знаю, як і сіяти. У найскладніших умовах ця машина не підведе. Вже котрий рік на ній працюю. Яку б роботу не виконувала, завжди мінчанам дякую, що таку універсальну машину зробили. Більше нікого не запитуйте. Треба поспішати. Зерно в землю просяється.

— Як сіється? — Не зовсім добре. То зверну тільки присушило. Але сіять треба, бо пізно буде. Якби не «Беларусь» — не знаю, як і сіяти. У найскладніших умовах ця машина не підведе. Вже котрий рік на ній працюю. Яку б роботу не виконувала, завжди мінчанам дякую, що таку універсальну машину зробили. Більше нікого не запитуйте. Треба поспішати. Зерно в землю просяється.

— Як сіється? — Не зовсім добре. То зверну тільки присушило. Але сіять треба, бо пізно буде. Якби не «Беларусь» — не знаю, як і сіяти. У найскладніших умовах ця машина не підведе. Вже котрий рік на ній працюю. Яку б роботу не виконувала, завжди мінчанам дякую, що таку універсальну машину зробили. Більше нікого не запитуйте. Треба поспішати. Зерно в землю просяється.

МАМИНИ ПИРІЖКИ

ПАХЛО осіною. То посміхалось, то сулилося сонце. Під ноги стелилося листя.

Випускники з Живківської вперше йшли в райком комсомолу. Були жарти, сміх. Когорась з дівчат заклопотано сказала:

— Досить пустувати. Скажіть краще, питатимуть про що? Алла Ніколенко, найбойовіша, озвалась:

— Статут усі знаємо. Історію комсомолу. А якщо запитуватимуть, чи підете на заклик комсомолу...

— На ферму? — Можливо, й на ферму.

— А як скажуть тобі, Алло, щоб на трактор? — На трактор?

Розмова в райкомі була щирою, теплою. Аллу Ніколенко запитали про обов'язки комсомольця. Назавжди залишилися в пам'яті слова першого секретаря райкому комсомолу Адама Коротевича, коли він вручав комсомольський квиток.

— Вітаю Алло! Бюро райкому комсомолу сподівається, що ім'я комсомольця виправдаєш з честю і будеш ііною члена Спілки.

Алла тоді не думала, ким буде. Проте хотілося піти десь на найважчу роботу. З школою вже було вирішено: зайнятися всім класів. Їти працювати. Навчання продовжуватиме у вечірній школі. Треба мамі допомогати. І вже одинадцять класів залишилася самі так. Зараз Алла говорила:

— Батьки нас розгляли, ми їм зобов'язані.

І мені пригадалася легенда південних народів. У ній мова про те, як зустріли сусід сусіда, що ніс шість кілограмів.

— Навіщо скільки? — «Дай мені з дружиною», — відповів.

— «А ще?» — «Дай хлібини пощучу дітям».

— «А ще ді?» — «Виддам борг своїм батькам».

Глибокий зміст закладено у цьому діалозі, ми завжди в боргу перед батьками.

Алла Ніколенко спершу пішла на ферму доглядати телят. Там мати, Марія Захарівна, працювала дояркою. Все було добре. Мама підказувала доньці, як доглядати тварин, як їх розуміти. І раділа — дочка поряд.

Одного разу Алла батькам: — Поїду на курси трактористів.

Від такої несподіванки Марія Захарівна слова не змогла вимовити.

За півторого райкому поїхала на рік у Бобриницьке училище механізації, здобула спеціальність тракториста-машиніста широкого профілю.

— Змирилася й мати, — сміючись розповідає Алла. — Було приїду на вихідний додому, то ще з вулиці чуло, як ширіжки з вапняком і повидлом пахнуть. То мама ким зустрічала мене. Я їх дуже люблю.

Одного разу Алла батькам: — Поїду на курси трактористів.

Від такої несподіванки Марія Захарівна слова не змогла вимовити.

За півторого райкому поїхала на рік у Бобриницьке училище механізації, здобула спеціальність тракториста-машиніста широкого профілю.

— Змирилася й мати, — сміючись розповідає Алла. — Було приїду на вихідний додому, то ще з вулиці чуло, як ширіжки з вапняком і повидлом пахнуть. То мама ким зустрічала мене. Я їх дуже люблю.

Одного разу Алла батькам: — Поїду на курси трактористів.

Від такої несподіванки Марія Захарівна слова не змогла вимовити.

За півторого райкому поїхала на рік у Бобриницьке училище механізації, здобула спеціальність тракториста-машиніста широкого профілю.

— Змирилася й мати, — сміючись розповідає Алла. — Було приїду на вихідний додому, то ще з вулиці чуло, як ширіжки з вапняком і повидлом пахнуть. То мама ким зустрічала мене. Я їх дуже люблю.

Одного разу Алла батькам: — Поїду на курси трактористів.

Від такої несподіванки Марія Захарівна слова не змогла вимовити.

За півторого райкому поїхала на рік у Бобриницьке училище механізації, здобула спеціальність тракториста-машиніста широкого профілю.

— Змирилася й мати, — сміючись розповідає Алла. — Було приїду на вихідний додому, то ще з вулиці чуло, як ширіжки з вапняком і повидлом пахнуть. То мама ким зустрічала мене. Я їх дуже люблю.

ОПЛАЧЕНИЙ БОРГ

НАРИС

— «Навіщо скільки?» — «Дай мені з дружиною», — відповів.

— «А ще?» — «Дай хлібини пощучу дітям».

— «А ще ді?» — «Виддам борг своїм батькам».

Глибокий зміст закладено у цьому діалозі, ми завжди в боргу перед батьками.

Алла Ніколенко спершу пішла на ферму доглядати телят. Там мати, Марія Захарівна, працювала дояркою. Все було добре. Мама підказувала доньці, як доглядати тварин, як їх розуміти. І раділа — дочка поряд.

Одного разу Алла батькам: — Поїду на курси трактористів.

Від такої несподіванки Марія Захарівна слова не змогла вимовити.

За півторого райкому поїхала на рік у Бобриницьке училище механізації, здобула спеціальність тракториста-машиніста широкого профілю.

— Змирилася й мати, — сміючись розповідає Алла. — Було приїду на вихідний додому, то ще з вулиці чуло, як ширіжки з вапняком і повидлом пахнуть. То мама ким зустрічала мене. Я їх дуже люблю.

Одного разу Алла батькам: — Поїду на курси трактористів.

Від такої несподіванки Марія Захарівна слова не змогла вимовити.

За півторого райкому поїхала на рік у Бобриницьке училище механізації, здобула спеціальність тракториста-машиніста широкого профілю.

— Змирилася й мати, — сміючись розповідає Алла. — Було приїду на вихідний додому, то ще з вулиці чуло, як ширіжки з вапняком і повидлом пахнуть. То мама ким зустрічала мене. Я їх дуже люблю.

Одного разу Алла батькам: — Поїду на курси трактористів.

Від такої несподіванки Марія Захарівна слова не змогла вимовити.

За півторого райкому поїхала на рік у Бобриницьке училище механізації, здобула спеціальність тракториста-машиніста широкого профілю.

— Змирилася й мати, — сміючись розповідає Алла. — Було приїду на вихідний додому, то ще з вулиці чуло, як ширіжки з вапняком і повидлом пахнуть. То мама ким зустрічала мене. Я їх дуже люблю.

Одного разу Алла батькам: — Поїду на курси трактористів.

Від такої несподіванки Марія Захарівна слова не змогла вимовити.

За півторого райкому поїхала на рік у Бобриницьке училище механізації, здобула спеціальність тракториста-машиніста широкого профілю.

— Змирилася й мати, — сміючись розповідає Алла. — Було приїду на вихідний додому, то ще з вулиці чуло, як ширіжки з вапняком і повидлом пахнуть. То мама ким зустрічала мене. Я їх дуже люблю.

Одного разу Алла батькам: — Поїду на курси трактористів.

Від такої несподіванки Марія Захарівна слова не змогла вимовити.

За півторого райкому поїхала на рік у Бобриницьке училище механізації, здобула спеціальність тракториста-машиніста широкого профілю.

— Змирилася й мати, — сміючись розповідає Алла. — Було приїду на вихідний додому, то ще з вулиці чуло, як ширіжки з вапняком і повидлом пахнуть. То мама ким зустрічала мене. Я їх дуже люблю.

Одного разу Алла батькам: — Поїду на курси трактористів.

Від такої несподіванки Марія Захарівна слова не змогла вимовити.

За півторого райкому поїхала на рік у Бобриницьке училище механізації, здобула спеціальність тракториста-машиніста широкого профілю.

— Змирилася й мати, — сміючись розповідає Алла. — Було приїду на вихідний додому, то ще з вулиці чуло, як ширіжки з вапняком і повидлом пахнуть. То мама ким зустрічала мене. Я їх дуже люблю.

Одного разу Алла батькам: — Поїду на курси трактористів.

Від такої несподіванки Марія Захарівна слова не змогла вимовити.

За півторого райкому поїхала на рік у Бобриницьке училище механізації, здобула спеціальність тракториста-машиніста широкого профілю.

СВІТОЧ ДЛЯ НАРОДІВ

Міжнародне значення утворення Союзу РСР

Великого міжнародного значення В. І. Ленін надавав організації взаємовідносин між РРФСР і Радянським Туркестаном. Туркестан — це поріг до закордонного Сходу, вказував він, і все, що буде здійснюватися у ньому, луною відгукнеться в сусідніх державах і допоможе народам гноблених колоніальних країн зрозуміти все те, що становить нашу суть. Знову і знову повертаючись до цього питання, В. І. Ленін невпинно роз'яснював комуністам, що встановлення правильних відносин з народами Туркестану має «без перебільшення, можна сказати, гігантське, всесвітньо-історичне значення».

У РОЗВИТКУ руху до інтернаціональної єдності Радянських республік Сходу, соціальною основою якого було селянство, В. І. Ленін бачив підтвердження того, що «ідеї і принципи Радянської влади доступні і негайно здійснимі не тільки в країнах, розвинених у промисловому відношенні, не тільки з такою соціальною основою, як пролетаріат, але й з такою основою, як селянство». Практикою розвитку націй і народностей СРСР Комуністична партія довела вірність цього ленінського висновку, переконливо показала повну можливість переходу в сучасну епоху слабко розвинених народів до соціалізму. Союз РСР — надійна опора народів, що прагнуть досягти соціального і національного прогресу шляхом некапіталістичного розвитку.

І особливу увагу В. І. Ленін приділяв розвитку добровільного союзу між РРФСР і Українською РСР. Він закликав

комуністів Росії і України показати трудящим усього світу приклад дієсного міжнародного союзу робітників і селян різних націй у боротьбі за Радянську владу, за знищення гніту поміщиків і капіталістів. Цей ленінський заклик є дороговказом для комуністів, усіх трудящих Країни Рад. Він кличе їх до інших небачених звершень, а ім'я славетного майбутнього усього людства.

ВИСОКА інтернаціональна свідомість і організованість робітничого класу, трудящих мас, керівників Комуністичної партії, глибоко розуміння міжнародного значення Радянської багатонаціональної держави викликали серед них масовий об'єднаний рух. Він долав охлократичний опір ворогів соціалістичного інтернаціоналізму, які прагнули утримати трудящих за допомогою зброї у полоні великодержавного шовінізму і місцевого націоналізму. Для цього внутрішній контрреволюційний розв'язала громадянську війну, заблокувала Країну Рад вогнем і кличем, нещадно знищувала кращих представників трудящих, руйнувала народне господарство. Але ніщо не зупинило рух трудящих до всепереможної єдності. Втручання іноземних імперіалістів тільки посилювало рух трудящих за об'єднання Радянських республік, прискорили встановлення між ними федеративних відносин.

Цим трудящі Країни Рад ще раз наочно довели, що захист законних соціалізму в умовах ворожого капіталістичного оточення від замахів світової реакції і внутрішньої контрреволюції в їхніх вшам інтернаціональним обов'язком.

Вірність ленінського висновку довела уся наступна історія. Шляхом різноманітних хитрощів і провокацій світова реакція прагнула похитнути зростаючу міць і авторитет Союзу РСР, замовчуванням та ізолюванням завадити зростання його політичного впливу. За підтримкою правлячих кіл США уряд Англії у травні 1923 року висунув у так зва-

(Закінчення на 4-й стор.)

Клуб старшокласників. Випуск № 5.

ПРОГРАМА—ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНА

Наша школа носить ім'я філолога, науковця К. Буги. І кожен рік до нас приїжджають гості, щоб ашанувати пам'ять видатного литовського вченого. А у великі свята ми разом з гостями обов'язково йдемо до пам'ятника В. І. Леніну. З безсмертними ідеями завжди живе сьогодні Радянська Литва.

Наше містечко стоїть на березі невеликої річки, на берегах якої влітку працює табір праці і відпочинку старшокласників. Ніщо так не здружує нас, як спільна праця, вечори біля багаття, пісні.

Співати у нас люблять всі. Такий, мабуть, наш народ співучий. І ми часто влаштуємо вечори відпочинку.

В наступному році я закінчу школу. І моя мрія поступити в музичне училище. Мені подобається співати, сама граю на баяні. У нас в школі організований чудовий хор. До 50-річчя утворення СРСР ми підготували нову програму, в яку включені національні пісні всіх республік. З нею ми виступаємо перед школярами.

Ірена БУСЕВІЧУТЕ, Дусятська СШ Литовської РСР.

МІСЦЕ В ГОСПОДІ—ВСІМ

У нас багато друзів. Листуємося ми з школярами з Москви, Ленінграда, українськими ровесниками. В кілці разом зі святом Батьківщини відзначаємо і ювілей нашої школи імені Маяковського. За 35 років від її порогу пішли в життя немало вихованців. Зараз вони трудяться в усіх кутках Радянського Союзу. Чимало з них прославилися під час Великої Вітчизняної війни.

Наші «червоні слідопити» пишуть біографію школи. І перед нами, тих, хто зараз вчиться в ній, несовідно відкриваються сторінки історії нашої країни. Адже доля багатьох випускників тісно пов'язана з долею Країни Рад.

Шкільне життя різноманітне. Особливо полюбляється нам така цікава форма роботи, як вечори і диспути. Адже вони, як ніякий інший захід, дають можливість всім без винятку висловити свою точку зору з будь-якого питання. Тут немає ні тих, хто виступає, ні тих, хто пасивно слухає.

Запам'ятався нам такий диспут про вірменську літературу та вечір, присвячений дружбі народів.

Незабаром ми святкуватимемо нашу ювілей. В гості до нас запрошують усіх друзів, і нічого, що їх так багато. Місце в господі всім вистачить...

Наріне БАРСИГЯН, СШ № 7 м. Єреван, Вірменська РСР.

Ю Р А Ю М І Й,

СОНЦЕ НАД ГОРАМИ

Живемо ми в невеликому місті Чіатура Грузинської РСР. Тут знаходиться відомий всій країні марганцевий басейн. Учні нашої школи часті гості робітників збагачувальної фабрики.

Певно, немає людини, яка б не смакувала запашний грузинський чай. Високо ціниться він і за рубежом. Йдучи зі школи, ми часто зупиняємося і спостерігаємо за роботою комбайнів, за чіткими рухами жінок-збиральниць. До речі, в місцевому редгоспі імені Димитрова працюють багато наших випускників.

Напередодні свята у нашій школі, як і скрізь, проходив фестиваль республік СРСР. Багато учнів відвідують різноманітні гуртки. Ми, наприклад, віддаємо перевагу танцювальному. Кому ж подобаються запальні грузинські танці? Особливо нам було приємно виступати перед друзями в Знам'янці. Ми хотіли, щоб їм сподобався наш танець.

Дода БУРДЖАНАДЗЕ, Карло БРЕГВАДЗЕ, м. Чіатура Грузинської РСР.

ЛИСТ ВІД ДРУЗІВ

ТЕЖ—ІМ'ЯМ КІРОВА

Я дуже хвилююсь коли читаю свої вірші. Мабуть, тому, що не цілком упевнена в тому, що зуміла передати ті почуття, які змусили мене взятися за перо. Мені хочеться говорити людям щось хороше і добре.

Коли я їхала на Україну, написала вірш «Україні саялям». Я читала його казахською мовою, але відчувала, що моїм друзям з усієї республіки, які оточили сцену, зрозуміло, про що йде мова.

Вона носить ім'я Кірова і це теж зближує нас з степовою областю України.

Я вперше в цьому році приїхала сюди, але вже багато знаю про вашу республіку, про її життя, історію. В нашій школі працює клуб «Достою» («Дружба»). Ми часто збираємося на засідання і розповідаємо про наших друзів, з якими листуємося, про новини, які відбуваються в їхньому житті, в житті їхньої республіки.

Рискуль АЯЗБАЄВА, Алма-Ата, СШ № 12, Казахська РСР.

МОЯ ТИ БАТЬКІВЩИНО!

МИ—ІЗ ЧАРДЖОУ

В цьому році ми двічі побували на фестивалях учнівської молоді: весною в Узбекистані, в місті Бухарі, а восени — в Знам'янці. І вражень у нас надзвичайно багато. А скільки залишилось у наших блокнотах адрес, записів! Скільки наших друзів ми тут зустріли...

Вчимося ми в школі-інтернаті м. Чарджоу. Чимало цікавого і корисного має на своєму рахунок комсомольська організація. Активно діє клуб інтернаціональної дружби. Часто читаються лекції, проводяться бесіди, диспути. Залишилися глибоко враження на нас останні з них — «Два світи, дві кінести». Ми, старшокласники, вчимося глибше розуміти дієвість, вчимося аналізувати і співставляти.

До нас часто приходять гості. В кілці відгуків залишилися записи письменник Коровая, Герой Радянського Союзу С. Т. Колибін, який повторив подвиг Гастелло, є в нас листи від друзини М. Островської. Мужня розвідниця Р. А. Хвостова залишила на згадку нам свою книгу «Життя не дано врятувати».

Наше місто славиться каракулем. Кажуть, — жоден ленінградський аукціон не обходиться без каракуля із Чарджоу. Нам це приємно. Адже тут працюють багато наших батьків. І ще, — будуватиметься наше місто. І на ристуваних — будівельники з України і Росії, Молдавії і Білорусії.

Хамра КУМЕКОВ, Тая КАМЕНЕВА.

м. Чарджоу, Туркменська РСР.

„НАТАЛКО, ЦЕ Я, ШАГЛА!“

«Дост» по-азербайджанськи — «дружба». Це слово зрозуміле без перекладу нашим богданівським друзям. Я вже тричі приїжджаю на українську землю і все мені тут подобається. Зараз просто не уявляєш, як змогла б жити, коли б не чекала листів з України, коли б в тебе не було тут подруг. Ми всі горді нашою дружбою, і віримо, що вона ніколи не скінчиться. Сидітимуть за нашими партами інші юнаки і дівчата, але з такою ж радістю вони чекатимуть зустрічі з друзями.

Та й дружимо ми не лише в школі. Наталка Єфімова, моя давня подруга. Три роки тому вона закінчила школу. Зараз вчиться в Кіровоградському кулінарному училищі. Та листування наше не припинялося. Як і раніше, обмінюємося новинами, пишемо про своє життя.

А в Богданівській школі з'явилась у мене і нова подруга з восьмого «Б», теж Наталка. Наталка Курятенко.

Влітку цього року ми стали «артистами». А школа — знімальним майданчиком. Про нашу дружбу знімається документальний кінофільм. Після зйомок ми показали українським друзям наш сонячний Азербайджан, відвідали Мінгечаурську ГЕС, яка забезпечує електроенергією три закавказькі радянські республіки.

Та ми не лише відпочивали. Наші комсомольці працювали на базових плантаціях колгоспу імені Сабіра та допомагали збирати врожай українським друзям в колгоспі «Родина» Знам'янського району. Про нашу ударну працю і корисний відпочинок в таборі старшокласників «Дружба» говорять почесні грамоти, які ми привезли з степового краю.

Шагла КУЛІЄВА.

Халданська СШ, Азербайджанська РСР.

ЗА ПРОХАННЯМ ТЕТЯНИ СИЛЬЧЕНКО З ПІШАНОВРІДСЬКОЇ СШ ДОБРОВЛІЧКІВСЬКОГО РАЙОНУ ТА БАГАТЬОХ СТАРШОКЛАСНИКІВ — ПІСНЯ «Я ЛЮБЛЮ СВОЮ ЗЕМЛЮ».

Я ЛЮБЛЮ СВОЮ ЗЕМЛЮ

Над колхозним над полем Зори рано всміють, Золото роздольє, Вольно дихається тут.

Пр и п е в: Я люблю свою землю, Родные края, Земля — моя радость, Земля — моя радость, Любимая песня моя, Покрывались закаты Черным дымом в бью, Закрывали солдаты Грудью землю свою.

Пр и п е в. Свежий утренний воздух Наполни синеву, Здесь под небом под звездным Я счастливо живу.

Пр и п е в: Я люблю свою землю, Родные края, Земля — моя радость, Земля — моя радость, Любимая песня моя.

Слова В. Харитонова.

Музыка Е. Птичкина.

Musical score for the song 'Я люблю свою землю' (I love my land). It includes a vocal line with lyrics and a piano accompaniment line. The lyrics are: 'Над колхозным над полем / Зори рано всміють, / Золото роздольє, / Вольно дихається тут. / Я люблю свою / Землю, родные края, / Земля — моя / радость, / Земля — моя / радость, / Любимая песня моя. / Свежий утренний воздух / Наполни синеву, / Здесь под небом под звездным / Я счастливо живу. / Я люблю свою землю, / Родные края, / Земля — моя радость, / Земля — моя радость, / Любимая песня моя.'

„АЛГА“ СПІВАЄ „ЧЕРВОНУ РУТУ“

У школі імені 3-го Інтернаціоналу вчаться діти багатьох національностей. Батьки їхні чи працюють в місцевому колгоспі «Алга», який спеціалізується на вирощуванні овець, чи на будівництві цукрового заводу.

І коли вечорами повертаються вони з роботи, на вулицях можна почути розмови багатьма мовами. Живемо ми в нашому селищі дружно і весело. Дружать наші батьки, дружать і діти. Нещодавно в школі проходив вечір інтернаціональної дружби. Розповідали про братні республіки, про їх історію, про сьогодинній розвиток промисловості і сільського господарства, культури і мистецтва.

В нашому краї суворі і красива природа. З вікна класу нам видно снігові вершини. Вони немов казкові велетні, що піднялися до неба. В їхній пам'яті легенди про важке минуле і радісні пісні про сьогодинній шасливий розквіт нашої гірської країни.

Ми, лише слухаючи розповіді наших батьків і дідів, читаючи книги, дізнаємося про її історію. В школу ми часто запрошуємо знатних людей. Вони розповідають нам про свої сьогодинній досягнення, успіхи в праці.

Кілька тижнів тривав і фестиваль братніх республік. Кожен клас представляв окрему союзн республіку, виконувалися пісні і танці, читалися вірші. Всім сподобалося, як 8-Б виконував «Червону руту» українською мовою. Ми їм довго аплодували...

Меймакин САДІКОВА, Кантський район, Киргизька РСР.

Розповіді записані під час фестивалю учнівської молоді в місті Знам'янці.

(Закінчення).

ий ноті Керзона провокаційні ви-
моги щодо СРСР під загрозою но-
вої інтервенції. Це викликало хви-
лю протесту трудящих, посилення
класової солідарності. Радянський
народ невтомно, кував мідь Союзу
РСР, підносила боєздатність його
збройних сил, що стоять на варті
миру і безпеки народів. У відповідь
на ноту Керзона піторатксячні збо-

Пелку підтримку й схвалення на-
родів світу одержала програма ми-
ру, яку висунув ХХІV з'їзд КПРС.
Вона відповідає корінним національ-
ним інтересам усіх соціалістичних
республік, що входять до СРСР,
трудящих соціалістичних країн, при-
гноблених і експлуатованих мас ка-
піталістичних країн.
Головний вплив на світовий революцій-
ний процес соціалістичні нації і наро-
ди справляють своїми успіхами у роз-
витку народного господарства. В. І. Ле-
нін довів необхідність об'єднання мате-

сина, які ґрунтуються на рівноправ-
ності, взаємній повазі, неутручнанні
у внутрішні справи, на всебічному
співробітництві в спільній антиімпе-
ріалістичній боротьбі. Вона послі-
довно підтримує революційний рух
народів Азії, Африки і Латинської
Америци за економічне визволення
від імперіалізму, за соціальний
прогрес.

Міжнародного значення набуває в су-
часних умовах досвід КПРС у створенні
багатонаціональної соціалістичної дер-
жави. Виходячи з ленінських вказівок,
комуністичні і робітничі партії уважно
вивчають і використовують весь досвід.
Яскравим доказом цього є неухильне еко-
номічне, політичне і культурне зближен-
ня соціалістичних країн — членів Ради
Економічної Взаємодопомоги. Піднесення
боротьби проти імперіалізму посилює
прагнення трудящих країн, що йдуть
некапіталістичним шляхом розвитку, до
єдності і створення добровільного союзу
рівноправних націй і народностей. 17 квіт-
ня 1971 р. глави урядів Арабської
Республіки Єгипет, Сирійської Араб-
ської Республіки і Лівійської Араб-
ської Республіки підписали угоду про
створення федерації арабських держав. У
ній підкреслювалось, що метою федерації
є створення держави, яка була б голо-
вним знаряддям боротьби арабської
нації за визволення окупованих Ізраїлем
територій і за побудову єдиного араб-
ського соціалістичного суспільства.

Зростання сил соціалізму в сучас-
ну епоху загострює і посилює загальну
кризу капіталізму, ідеології і політики
буржуазного і дрібнобуржуазного
федералізму. Комуністи нещадно викривають його
класову
суть, підносять політичну свідомість
трудящих шляхом переконливого
пропагування правди про Радян-
ський Союз. Вони дають належну
відсіч прагненням фальсифікаторів
перекрутити ленінську національну
політику КПРС, історію утворення і
розвитку СРСР, що є могутньою
ідейною зброєю трудящих у бор-
отьбі їх за оновлення світу на
основі соціалізму. Пропагування цієї
історії — надійний засіб інтернаціо-
нально-патріотичного виховання
трудящих. 50-річчя утворення СРСР
комуністи відзначають посиленням
класової боротьби на всіх фронтах
за мир, демократію і соціалізм.

Л. ГЛАЗОВ,
завідуючий кафедрою історії
КПРС Кіровоградського інсти-
туту сільськогосподарського
машинобудування, доцент, кан-
дидат історичних наук.

СВІТОЧ ДЛЯ НАРОДІВ

ри робітників і селян с. Ущувато-
го Гайворонського району тоді за-
явили: «Якщо ж дії Антанти будуть
спрямовані проти робітничо-селян-
ського уряду, то ми ще раз до-
ведемо, що рука робітника і селя-
нина, яка кує в сучасний момент
економічну могутність держави, дуж-
е добре може володіти і гвинти-
кою».

СОЮЗ РСР є могутнім оплотом
миру й безпеки народів світу,
надійним захисником їх вільності і
рівноправності, національного і со-
ціального прогресу. Це він наочно і
переконливо довів під час другої
світової війни. Радянський Союз віді-
грав вирішальну роль у розгромі
фашистської Німеччини і імперіалі-
стичної Японії, у створенні сприятли-
вих умов для виникнення світової
системи соціалізму, розпаду систе-
ми колоніалізму, піднесення світо-
вого комуністичного і робітничого
руху. Водночас історична перемога
Радянського Союзу у В'тчизняній
війні яскраво продемонструвала ве-
личезні переваги соціалістичного
суспільного і державного ладу, ве-
лику життєву силу і непохитність
Союзу РСР. Нині СРСР — твердина
народів у боротьбі їх проти аґре-
сивної стратегії імперіалізму і ре-
акції. Він невтомно відстоює ленін-
ський принцип мирного співіснування
держав з різним суспільним ладом,
що сприяє розрядці напруженості,
гарантуванню миру та безпеки на-
родів.

ріальних, людських, фінансових і при-
родних ресурсів радянських націй і на-
родностей для прискореного розвитку
продуктивних сил, неухильного зроста-
ння продуктивності праці і піднесення
добробуту населення. Завдяки до пере-
моги Жовтня він висловив упев-
неність у тому, що в інтересах економіч-
ного і культурного розвитку трудящі ра-
ніше пригноблених націй і народностей
в умовах повної демократії і соціалізму
прагнути до єдності з великими і
передовими соціалістичними націями.
«Трудящі маси звільняючись від ярма
буржуазії, — підкреслював В. І. Ленін, —
всіма силами потягнуться до союзу і
злиття з великими і передовими соціалі-
стичними націями заради цієї «культур-
ної допомоги».

Успіхи СРСР зміцнюють світову
систему соціалізму — велике заво-
ювання робітничого класу, трудя-
щих мас. Вони сприяють удоскона-
ленню нового типу міжнародних
відносин, заснованих на принципах
марксизму-ленінізму та соціалістич-
ного інтернаціоналізму, посилюють
єдність соціалістичних країн, роз-
виток економічних, політичних і
культурних зв'язків між ними.

Досягнення СРСР та інших соціалі-
стичних країн впливають на підне-
сення світового революційного руху
робітничого класу. Знаменну да-
ту Союзу РСР пролетарі земної кулі
зустрічають посиленням класової
боротьби.

За допомогою СРСР та інших со-
ціалістичних країн багато поневоле-
них народів колоній і напіколоній
завоювали державу самостійність.
З молодими національними держа-
вами Країна Рад встановила відно-

Керівник клубу
кандидат у майстри
спорту
Г. ДУБІВКА.

ЗАВДАННЯ № 5
Перекриття. Цей при-
йом проводиться в тих
випадках, коли потрібно
відрізати який-небудь
пункт шахової дошки від
решти сил противника.
Ця тактична операція
здебільшого проводиться
за рахунок жертви фігу-
ри або пішака.
Ось приклад:
Білі: Крh1; Фd1; Th4;
Cb2; C1; Ke5; nn: a4;
b3; c2; f2; g2; h2;
Чорні: Крg8; Фе7; Th8;
Td8; Cc7; nn: e5; h7; c6;
e4; f7; g6; h7;

Білі виграють таким
чином:
1. Kf5! Ф: h4 (Якщо
1... g1, то Фg4+).
2. Фh5! (елер чорним
граве здавався, бо пункт
«h5» перекритий).
2... Ф: h5 3. Ke7 мат.
Пропонуємо розв'язати
приклад:
Білі: Кдg1; Фi3; Тc1;
Тc2; Се5; nn: a5; b3; d3;
g2; h2;
Чорні: Крh5; Фd7; Тg8;
Тc8; Ch6; nn: a6; b4; c5;
d4; h7;
Білі починають і ви-
грають.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД
ВІВТОРОК, 19 ГРУДНЯ
Новини. (М). 9.45—С.Д.я шко-
лярів. «Пісні над морем».
(Концерт) — (М). 10.05
— Художній фільм «Качч
пустелі». (М). 11.15
— Телеваріант «Гвардійці пра-
ці». (М). 11.45 — Програма
документальних фільмів. (М).
17.00 — «Мелодії мрії Батьків-
щини». Концерт. (К). 17.30 —
«На головних напрямках «Я-
тирники». (Запоріжжя). 18.00
— Телефестиваль майстрів
мистецтв братніх республік.
Молдавська РСР. (Кірово-
град). 19.00 — Інформаційна
програма «Вісті». (К). 19.30
— Святковий концерт, присвя-
чений 50-річчю утворення
СРСР. — І-й відділ. (К). 20.45
— «На добраніч, діти!». (К).
21.00 — Програма «Час». (М).
21.30 — Святковий концерт,
присвячений 50-річчю утвори-
ня СРСР (II-й відділ). (К).
22.50 — Міжнародний хокейний
турнір на приз газети «Извес-
тия». Збірна Фінляндії
— збірна Польщі. III-й відді-
л. По закінченні — новини.
(М).
ДРУГА ПРОГРАМА. 16.30 —
«Російська мова». (М). 18.45
— «Наука — сільському гос-
подарству». (М). 17.45
— «Дітям». (М). 17.50 — «Го-
ворять депутати Верховної
Ради СРСР». (М). 18.00 —
Новини. (М). 18.10 — Кольо-
рове телебачення. «Любові те-
бе, мій країно рідний». Кон-
церт. (М). 18.40 — Ленінський
університет мільйонів. (М).
19.10 — «Кіномистецтво Краї-
ни Рад». Художній фільм «Бі-
лі озера». I серія. (М). 21.00
— Програма «Час». (М). 21.30
— «Кіномистецтво Країни
Рад». Художній фільм «Білі
озера». II серія. (М).

(Сімферополь). 20.00 — «Літе-
ратура і сучасність». (К). 20.45
— «На добраніч, діти!». (К).
21.00 — Програма «Час». (М).
21.30 — Спортлото. (К). 21.40 —
Художній фільм. (К). 22.55 —
Вечірні новини. (К).

ЧЕТВЕР, 21 ГРУДНЯ. ПЕР-
ША ПРОГРАМА. 9.55 — Спіль-
не урочисте засідання Цен-
трального Комітету Комуністич-
ної партії Радянського Союзу,
Верховної Ради Союзу Радян-
ських Соціалістичних Респу-
блік і Верховної Ради Росій-
ської Радянської Федера-
тивної Соціалістичної Респу-
бліки, присвячене 50-річчю
утворення Союзу Радянських
Соціалістичних Республік.
Трансляція з Кременіського
Палацу з'їзду. (М). 17.00 —
Дні школярів. «Школярський
концерт». (М). 17.30 — Кольо-
рове телебачення. Мультифільм.
(М). 18.00 — Репортаж про
спільне урочисте засідання ЦК
КПРС, Верховної Ради СРСР,
і Верховної Ради РРФСР,
присвячене 50-річчю утворення
Союзу Радянських Соціалі-
стичних Республік. (М). 19.30 —
Кольорове телебачення. Свят-
ковий концерт. Трансляція з
Кремлівського Палацу з'їзду.
В перерві — інформаційна
програма «Час». (М). 22.00
— Документальні фільми. (М).
22.30 — Кольорове телебачен-
ня. Міжнародний хокейний
турнір на приз газети «Извес-
тия». Збірна Швеції — збірна
СРСР. По закінченні — новини.
(М).
ДРУГА ПРОГРАМА. 9.55 —
Спільне урочисте засідання
Центрального Комітету Кому-
ністичної партії Радянського
Союзу, Верховної Ради Союзу
Радянських Соціалістичних
Республік і Верховної Ради
Російської Радянської Федера-
тивної Соціалістичної Респу-
бліки, присвячене 50-річчю
утворення Союзу Радянських
Соціалістичних Республік.
Трансляція з Кременіського
Палацу з'їзду. (М). 17.00 —
Програма передач. (К). 17.05
— «Тема дружби народів і
боротьби за мир у творчості
П. Тичини і М. Рильського».
(К). 17.40 — Концерт М. Ско-
рички для скрипки з оркест-
ром. (К). 18.00 — Репортаж
про спільне урочисте засідан-
ня ЦК КПРС, Верховної Ради
СРСР і Верховної Ради
РРФСР, присвячене 50-річчю
утворення Союзу Радянських
Соціалістичних Республік.
(М). 19.00 — У нас в гостях
журнал «Вітчизна». (К). 20.00
— Естрадиний концерт. (М).
20.45 — «На добраніч, діти!».
(К). 21.00 — Художній фільм
«Семіо снів моїх». (К). 22.30
— Інформаційна програма
«Вісті». (К).

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

СТОЛИЦЯ ЧЕХОСЛОВАЧ-
ЧНИ — ПРАГА — ГОТУЄ-
ТЬСЯ ДО СВЯТКУВАННЯ
50-РІЧЧЯ УТВОРЕННЯ
СРСР.

НА ЗНІМКУ: СВЯТКОВО
ОФОРМЛЕНА ВІТРИНА МА-
ГАЗИНУ НА ОДНІЙ ІЗ ВУ-
ЛИЦЬ ПРАГИ.

Фото ЧПК — АПН.

ДЕВІЗ — НАПОЛЕГЛИВІСТЬ

Уроки в СШ № 2 вже закінчи-
лися. Шукаючи вчителя військо-
вої підготовки, пішов в тир. Тут
він був не один. Поряд з ним
працювали старшокласники. Ви-
співувала пілка, перегукуючись
ударам сокири...
— Вирішила, підготувати наш
тир до роботи взимку, — пояс-
нив ситуацію Микола Андрійович.
— Як бачите, він в нас непоган-
ний, але дещо слід вдосконалити.
За це завдячуємо нашим шефам,

грудівникам колективу імені Ча-
клова. — Вони допомогли спорудити
його, виділили цеглу, лісо-
матеріал...
Спортівна споруда велика, пел-
лові стіни, долівка встелена шла-
ком, є п'ять бійниць. Сюди охоче
приходять учні не лише на заняття
з військової підготовки, а й у
позаурочний час. До стрілецької
секції включено 35 учнів — гра-
дощ стрільців школи. Ніна При-
сяженко, Микола Ткаченко та

Володимир Неживенко вже вико-
нали норму II спортивного розря-
ду, а 12 учнів стали третєроз-
рядниками, 15 — мають юнаць-
кий розряд.

Активно допомагають М. Сам-
ченку десятикласники Микола
Ткаченко, Володимир Неживен-
ко, Валерій Цупол, Ніна При-
сяженко, Людмила Роде та ін-
ші. Вони — громадські інструк-
тори. Захищаючи честь району,
команда стрільців СШ № 2 була
серед найсильніших серед школя-
рів.

А зараз турбота М. Самченка
про те, щоб усі учні стали знат-
ківцями. Учні дев'ятих і десятих
класів вже склали проми на знач-
ок ГПО з кульової стрільби.

І. РОМАНЕНКО.

Наша адреса і телефони

316056 ГСП, Кіровоград-30, вул. Луначарського, 38.
Телефони: відповідального секретаря та відділу ком-
сомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, від-
ділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

Газета виходить
у вівторок, четвер,
суботу.

«Молодий комунар»,
орган Кіровоградського
обкома ЛКСМУ,
г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління
у справах видавництва, поліграфії і книжкової
торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глібини, 2.

КІРОВОГРАДСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФТЕХУЧИЛИЩЕ № 6

ОГОЛОШУЄ
додатковий набір учнів на 1972—1973 навчальний рік
з таких спеціальностей:

Електрозварники.
Приймаються юнаки і дівчата, які мають освіту за
8—10 класів віком від 16 до 25 років. Строк навчан-
ня 2 роки. Тим, хто вступає, виплачується стипендія
розміром 23 крб. 50 коп. на місяць.
Електромонтери по експлуатації промислових елек-
тروстановок.
Приймаються юнаки і дівчата з освітою 10 класів.
Строк навчання 10 місяців. Тим, хто вступає, випла-
чується стипендія в розмірі 30 карбованців на місяць.
Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Декабристів, 26.
Телефони: 2-35-31, 2-37-55.
ДИРЕКЦІЯ.